

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg må nu konstatere, at Det Konservative Folkeparti ikke mener, at man skal støtte ofre, gøre en særlig indsats over for mennesker, der er blevet udsat for helt almindelige værtshusslagsmål. Der er virkelig en brist i Det Konservative Folkepartis politik. Det synes jeg er betænkeligt.

(Kort bemærkning).

Anders Stenild (KF):

Jeg må sige til forslagsstilleren, at den nuværende regering jo har en række ting på bedding, som jeg fortrøstningsfuldt ser frem til.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen (V)):

Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, der var mange tiltalende overvejelser i ministerens indlæg om, hvad der måtte komme i forhold til den problemstilling, som SF rejser med dette beslutningsforslag. Dermed også sagt, at vi er enige i formålet med beslutningsforslaget: at sikre, at et offer for en voldsforbrydelse får hjælp til at reetablere sig i en situation, der er så tæt på den, som vedkommende var i før den kriminelle handling.

Det er en god intention, og det er også rigtigt, at vi får fokus ikke kun på ofre for vold i hjemmet, men også på de andre typer af vold, som det allerede har været nævnt her på talerstolen.

Det, vi måske har lidt svært ved at gennemskue, er, hvorfor det er Landsforeningen Hjælp Voldsofre, som skal varetage den opgave, for det synes på mange måder at være en klokkeklar offentlig opgave at sørge for, at de, som har været udsat for en situation, der har ændret deres liv fundamentalt, faktisk får den støtte, som de har brug for, samt hvorfor SF's forslagsstiller ikke i forslaget giver et overblik over den nuværende situation på området, hvad der faktisk findes af hjælp og støttende foranstaltninger. Det at få et overblik over den nuværende situation og i sin helhed se, hvad det offentlige tilbud er, synes nødvendigt, ikke mindst i lyset af, at SF vil udlancere hjælpen til voldsofre til en privat organisation.

Det er muligvis et forsøg på at tale et sprog, som regeringen vil kunne forstå, men jeg synes til gengæld, at det gør det lidt svært for os andre at gennemskue konsekvensen af forslaget. Derfor kan vi ikke støtte det på det foreliggende

grundlag, om end vi støtter intentionen meget klart.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten er enig i, at det afgørende er, at voldsofre får omgående hjælp. Hjælpen skal omfatte både den akutte psykologhjælp, så offeret kan få bearbejdet det skete og lære at leve med det, og hjælp og støtte til at komme videre socialt, arbejdsmæssigt og uddannelsesmæssigt.

Vi vil gerne under udvalgsbehandlingen drøfte, hvordan indsatsen tilrettelægges bedst muligt, men vi er altså usikre på, om den bedste løsning er at give Landsforeningen Hjælp Voldsofre kompetencen, sådan som det her er foreslået. Men det er helt klart et plus, at der peges på en koordineret indsats, for det er jo tit det, det skorter på. Og voldsofferet har typisk ikke selv kræfter til at stå for den nødvendige koordinering.

Vi er enige i, at der er brug for hurtig hjælp, og at den rigtige hjælp ikke skal sande til i kommunernes sagsbunker. Men vi vil som sagt gerne være med til en mere indgående drøftelse, før vi tager endelig stilling til forslaget.

Vi synes, der er elementer, der ikke er nævnt i beslutningsforslaget. F.eks. har kvindekrisecentrene gang på gang påpeget det problematiske i, at der er alt for få ressourcer og muligheder, når det drejer sig om f.eks. børns voldsramte familier. Og vi synes også, at der f.eks. er gode erfaringer fra Mødrehjælpens projekt »Bjørnen« med behandlingstilbud til mænd, der er voldelige i deres parforhold, som taler for, at der systematisk også tilbydes hjælp til dem, så de ikke går fra det ene voldelige parforhold til det andet til skade for både dem, kvinderne og børnene.

Men grundlæggende er vi altså enige med forslagsstillerne i, at der er brug for en styrket indsats, og at det er vigtigt, at voldsofre får en automatisk ret til hjælp.

Kl. 17.55

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget enig med SF i, at der skal sikres bedre tilbud om hjælp til voldsofre, så vi er meget positive over for forslagsstillerens hensigt med forslaget.

Der tænkes i forslaget på psykologhjælp og på hjælp på en række områder, således at offeret får mulighed for at fortsætte sin tilværelse på vilkår, der ligger så tæt som muligt på dem, den pågældende havde før forbrydelsen. Det er et godt forslag og meget sympatisk.